

Wereldomzeiling volbracht. We zijn weer thuis.

Nu zult U waarschijnlijk denken, ik wist niet eens dat ze weg waren.

Dat klopt. U hebt er in het Y Journaal nog nooit eerder iets over kunnen lezen. Wij waren ook niet van plan een wereldreis te gaan maken. Gewoon, nu het werken was gedaan, lekker wat gaan zeilen, was de bedoeling. Toen de kinderen klaar waren met hun studie en zelfstandig vorm konden geven aan het leven, zeiden wij tegen hen: "Mam en pap gaan een stukje zeilen en wie weet, wel wat verder van huis". Ze vonden het prachtig. "Vervul eindelijk jullie droom". Maar tegen elkaar zeiden ze "Die twee komen heus niet ver want zodra Mama een storm over zich heen krijgt, is ze gelijk weer thuis". Gelijk hadden ze. Wij dachten dat ook, maar het liep heel anders. Mijn vrouw is bang voor alles, vooral op de weg, maar op zee bleek geen storm haar enthousiasme voor het zeilen te kunnen verminderen.

Bijzondere zeilers zijn wij niet. Er waren binnen de Y-familie zoveel goede zeilers met prachtige verhalen, wat zouden wij daar nog aan kunnen toevoegen? Nee we moesten eerst maar eens kijken hoe het zou gaan en of het ons zou bevallen. Vooral geen grootse verwachtingen uitspreken want dat brengt ongeluk. Wij zijn namelijk een beetje bijgelovig. Beter gezwogen dan van het spreken hinder gekregen.

Achteraf gezien, zijn we daar blij om. Er is nooit enige druk op ons gelegd. We hoefden nooit iets waar te maken waar we geen zin in hadden. En dat we geluk hebben gehad, is zeker. Wie zou dat niet beamen, als je na 16 jaar rondzeilen over alle oceanen, met meer dan 70.000 NM op ons log, RAYA thuis brengt, zonder een krasje en nog met de originele SCHOKKER zeilen, zonder een scheurtje?

Toegegeven, wij zijn defensieve zeilers en zeker geen helden. Een mijltje sneller of langzamer maakt ons niet veel uit. Als het maar safe en lekker zeilt. Alles onder controle. Zelfs op lange tochten van 5 of 7 000 mijl kon het ons niet schelen of we een weekje eerder of later aan zouden komen.

Het is geweldig op zee. We genoten volop en zeilen is absoluut de mooiste manier van reizen. Het ging ons niet alleen om het zeilen. Andere landen, andere culturen, andere mensen leren kennen, was even aantrekkelijk.

Nergens was je een toerist. Overal maakte je vrienden en je kon plekken bezoeken waar vrijwel niemand kwam. Wij houden van de rust en de stilte. De absolute stilte, zoals je die bijna nergens meer kunt beleven.

Waar zijn we geweest?

Het begon dus met alle landen rond de Oostzee. Hanzesteden. Prachtig is de oostkust van Zweden, de Aaland eilanden en Finland. Maar ook een bezoek aan Sint Petersburg, met de Hermitage, was onvergetelijk.

Fantastisch was ook de tocht door het GOTA kanaal. Gehele westkust van Noorwegen, adembenemend. Het beviel ons allemaal geweldig, maar hoe nu verder?

De eerste oversteken zouden gemaakt moeten worden. Drie nachten doorzeilen om Schotland te kunnen bereiken. Slapeloze nachten hadden wij. Je kunt het je nu niet meer voorstellen, maar na deze eerste drie nachten dansten wij op het voordek toen wij de Moray Firth bereikt hadden en Buckie aanliepen. We waren dolenthousiast.

Caledonisch kanaal- Ierse Zee naar Dublin en Cork. Heerlijk die muziek en het enthousiasme ondanks de regen.

Nieuwe uitdaging.

Golf van Biskaje. Mijn God, als dat maar goed gaat. Nu wel een week op zee moeten verblijven om Lagos, Portugal, te bereiken. Het lukte en ons zelfvertrouwen nam toe. Fantastische tijd. We bleven een jaar. Zonnig Madeira en de Canarische eilanden werden de volgende bestemming. Porto Santo, La Graciosa, Lanzarote en Gomera waren bijzonder de moeite waard.

Via Kaapverdische eilanden naar Brazilië, Salvador de Bahia.

We beginnen de smaak te pakken te krijgen. Prachtig land, gastvrije mensen en onvergetelijk carnaval. We waren er 9 maanden voor we eruit geknikkerd werden.

Foz de Iquasu een belevens. Uruguay, Argentinië. Rio de la Plata- Buenos Aires. Kregen les van een Professor de Nautica, die ons enthousiast maakte voor Tierra del Fuego en Patagonië. We moesten vooral Kaap Hoorn niet vergeten.

Hij had gelijk. Mooiste plek op aarde. Ik had nog nooit zo'n mooie sterrenhemel gezien.

Chili. Een land naar ons hart. Veilig, gastvrij, schitterende natuur, geweldig zeilgebied als je niet opziet tegen een beetje wind. Van Puerto Williams tot Antofagasta en de Atacama woestijn.

We bleven er twee jaar. We hadden het nooit willen missen. Als we jong waren zouden we er misschien wel naar willen emigreren. Uitstapje naar Robinson Crusoe (Juan Fernandez).

Van Chili naar de Marquesas eilanden. Voor het eerst zagen wij andere cruisers die via het Panamakanaal gekomen waren. We verbaasden ons, dat we niet meer alleen op de ankerplaatsen lagen.

Op naar de Hawaï Eilanden en vandaar naar Alaska. Glacier Bay en The Inside Passage van Juneau tot Seattle. Hoogtepunten: zalm vissende beren, het vangen van een heilbot van 1.70 lang, en het schitterende zeilgebied van Brits Columbia en Vancouver Island. We bleven er een jaar.

Amerika van Seattle tot San Diego. We kregen een storm van een week over ons heen alvorens onder de Golden Gate Bridge door te kunnen zeilen. We kochten een camper en bleven er een jaar. Goudzoeken en alle nationale parken bezoeken. Yellowstone, Red Woods, Yosemite waren de moeite waard.

Toen we weer de zeilkriebels kregen, zeilden wij in een ruk naar Tahiti, Papeete. Vervolgens vrijwel alle Pacific Eilanden langs de Coconut run. Eindigend in Nieuw Zeeland waar we ons geweldig vermaakten. Blevен er twee jaar en ook weer met een camper zagen we alles. Jammer dat mijn vrouw verschrikkelijk last had van de Sandfly's, anders waren we er misschien nog wel langer gebleven. Zeiltechnisch een vrij moeilijk gebied waar het geweldig kan stormen.

Via het schitterende Nieuw Caledonië en Papua Nieuw Guinea naar de Torresstraat. Van Darwin non stop naar Port Louis, Mauritius, over de Indische Oceaan. Onder Madagaskar door naar Zuid-Afrika. Bezochten natuurlijk het Kruger Wildpark en vele andere. Swaziland en Lesotho. Namibië en Botswana. We vonden Afrika in velerlei opzichten zo fascinerend dat wij er drie jaar bleven.

Nu de kinderen in de gaten kregen dat hun verwachting dat Mama wel snel thuis zou komen na haar eerste storm, geen werkelijkheid werd, gooiden ze het over een andere boeg. We hadden genoeg genoten. Tijd om naar huis te komen, te babysitten en het gras te maaien. Nou dat moesten we dan maar doen.

Non stop Kaapstad-Horta (Azoren) leek ons op onze oude dag, we zijn inmiddels dik over de 70, een mooie afsluiting. We dachten er 60 dagen voor nodig te hebben. Het werden er 74 omdat wij de laatste 3000 mijl alleen maar de wind op de kop hadden. Alles kruisen dus waardoor de tocht niet rond de 6000 NM maar 7200 NM werd. Het weer is werkelijk in de war en van een stabiele passaatwind kun je alleen nog dromen. Zelfs in de dollrums, waar vroeger de schepen soms weken lagen te drijven door gebrek aan wind, kregen we 60 knopen wind over ons heen, bakken water en onophoudelijke bliksem.

Horta- Amsterdam bleek niet eenvoudig. Op de valreep leden wij nog bijna schipbreuk, maar uiteindelijk bereikten we zonder kleerscheuren IJmuiden.

Na 16 jaar weer thuis. De wereld rond ging vanzelf. Steeds maar een eindje verder zeilen en dan terug. Eigenlijk verbaast het ons ook een beetje want zijn we maar twee angsthazen.

U weet nu zo'n beetje wat we gedaan hebben en mocht u vragen hebben of in het Y Journaal nog eens iets meer willen lezen over bepaalde gebieden of leuke anekdotes, maak het maar kenbaar op mijn E-mail: rayanetherlands@yahoo.com.

Met de allerhartelijkste zeilersgroet
van Sita en Frans Swart
Raya - Koopmans 43

